

TOI-LIST

LETO VI.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA VSAKO SREDO

STEV. 6

PUST NA KVADRAT

Na Vzhodu ...

»Serjoža, kaj misliš, kaj pa pri nas ne praznujemo pusta?«

»Hoho, kam bi pa prišli, če bi se naši voditelji morali opolnoči pred vsemi demaskirati!«

»Vidiš, pan Bohumil, včasih smo take progaste obleke nosili samo še za maskarado!«

»Hej, Hamil, kako pa, da si se tako našemil? Greš na maskarado?«

»Tepec, ali ne vidiš, da je to moja nedeljska srajca?!«

»Zakaj pa je tako pisa na?«

»Več, v naši ljubi Albaniji vsak mesec zaslužim samo za eno tretjino srajce, pa sem jo kupoval počas, kos za kosom!«

»Lajoš, kakšno masko boš pa letos imel za pusta?«

»Nobene! Vrag te vzemi, masko moram tako nositi vsak dan!«

Na Zahodu ...

»Mylady, vi pa gotovo predstavljate Veliko Britanijo?«

»Zakaj, sir?«

»Hm, ne vem, kako bi vam povedal, da vas ne užalim... Toda, malce preveč že kažete svoje šibke točke!«

»Glej, de Gasperi pa ima popolnoma sodobno masko!«

»Zakaj pa?«

»Mar ne vidiš, da ima dolg nos?«

»Vraga, ampak to vendar ni maska!«

»Salah, letos se bom pa našemil v pašo!«

»Nilkar, Fuad! To je vendar tako staromodno!«

»Ennio, kaj praviš, ali naj grem na maskarado v narodni noši?«

»Ampak, Pietro, črna srajca se vendar nosi samo za svečane prilike!«

In pri nas ...

»Prevzvišenost, če oblečete poleg kardinalskega kloбуka še ovčjo kožo, boste najboljša maska večera!«

»All ni sijajna maska ta cowboy?«

»Vraga! Ta vendar ni maskiran! Ta samo dela reklamo za našo založniško dejavnost!«

»Kakšno masko boš pa izbral za letošnjo maskarado?«

»V humorista se bom napravil!«

»Jaz sem pa mislil, da boš izbral kaj smešnega in veselega!«

Steve Bamboo:

To si želim ...

Veš, darling, kaj bi si želel? Da bil bi fant s trobento, da bi kot Harry James slovel in vlekel slave rento...

In dan in noč bi trobental, pil gin in coca-colo, z učenjem bi se ne pečal, če pa — le s plesno šolo.

Potem, seve, bi Hollywood me k filmu angažiral, postal bi zvezda, very good, in jazz bi komponiral.

Tako postal bi milijonar, imel bi limuzino,

pohajal bi iz bara v bar in vsak dan hodil v kino.

Morda postal bi pa cowboy, strah Llana Estacada, vseh frkelj bil bi sonny boy, jim vnel srca mlada.

Za pasom Colt bi mi tičal in zraven skalpi mnogi, junak vseh stripov bi postal v pe-petkovi prilogi.

Kdo ve, kaj vse bi še ne bil, a kaj, ko ni mogoče... O, če bi se drugje rodil in milijonar bil oče!

Vsako noč na drugem plesu ...

(Prosto po Traviati)

— Hudiča, kaj me pa ven mečete! Saj nisem več zadnji gost večrajšnjega plesa, ampak že prvi gost nocojšnjega!

SKOZI ŠTIRI SOBE...

... se bo raztezal ljubljanski kit, ko ga bodo dali v muzej. Tukaj je predlog »Totega lista« za dosego čim višjega »hektarskega donosa«.

Simbol sovjetske medicini

AKTIVISTIČNA

— Po katerem vprašanju razmišljaš, Jože, da si tako abstrakten?
— Na bazi decentralizacije o nadaljnji nenehni zaposlitvi in zapustitvi moje konkretne funkcije.

Tapetniška obrt je lepa, toda naporna. Zahteva nareč od človeka ne le obrtnega znanja, temveč tudi računsko-kalkulacijske sposobnosti.

Porocil sem se in zanočelo se mi je zapijavati po mehkem v zakonsko blaženost. Kot socialistično misleč človek sem odšel v mestno tapetnišnico poučjeje. Ko je bil sklenjen dogovor glede izdelave, je prišla na vrsto kalkulacija. Poslevoedeči je grbančil čelo, prišteval, odšteval, množil, delil in na koncu pričaral številko: 63.000 dinarjev! Požri sem slino, se spomnil na svojo lepo ženo in pristal.

Prišel je dogovorjeni čas in s težko prihranjenim zneskom sem odšel po naročeno! Poslevoedeči je razložil blago po pultu in vzel ponovno v roke svinčnik, ki se je medtem za nekaj centimetrov skrajšal. Dejal je, da še papir ne ve vnaprej, kaj bo. Zopet je grbančil čelo, prišteval, odšteval, množil in delil. Prišla mu je »ven« druga številka: 85.061!

»Naj bo 85.000 dinarjev!« — je rekel in se pri tem držal, kot da bi mi dal poročno darilo.

»Niste zadnjč rekli, da bo stalo okoli 65.000 dinarjev?«

Ponovil mi je zgodbo o papežu.

DINAMIKA

(Piše Ivan Zebjiček)

»Si bom pač moral denar nekje sposoditi!« — sem dejal in odšel. Niti misel na medene tedne me ni mogla zdramiti iz poizvesti. Toda, glej, zaljubljeni ima srečo: srečal sem svojega znanca, ki se na tapetniško obrt dobro razume, ker je bil nekoč direktor takega podjetja in je mel v zaporu dve leti časa misliti na razne trike, ki jih je svojčas uporabljal pri direktorovanju.

»Ta dela bi stala skupaj nekako 55.000 dinarjev!« — mi je razložil.

Takoj sem stekel k poslevoedečemu in mu razložil svoje informacije.

»Kako se morete obračati na druge, ko sem pa vam vendar jaz povedal, koliko stane!« — se je razjezil. Gledal sem ga kot prvotšček učitelja.

»Naj bo!« — je nadaljeval, vzel svinčnik in ponovil štiri računске operacije.

»Tisti vaš znanec je ignorant, ker je pravilna številka 53.000 dinarjev!« — je v moje veliko presenečenje sam nevede znižal znesek.

V tistem trenutku so se odprla vrata in poslevoedeči je prebledel. V lokal je stopil vodja Zavoda za revizijo. Poslevoedeči je še hotel reči: »Petdeset tisoč dinarjev!« pa je medtem že omedlel. Ni namreč vedel, da se je vodja Zavoda za revizijo tudi pred kratkim poročil in da je prišel le naročiti tapetniško delo.

Vi vprašujete — in odgovorjamo

Sifra: Ljubezen in violinski ključ: — Pravite, da je bil prejšnji teden v mariborski »Veiki« zopet vse tako lepo po starem! Se strinjamo — z majhno pripomoč: res, stari godci so igrali, stare oboževalke so s starimi užitki poslušale — le cene v kavarni so bile nove.

Honorarni upokojenec. — Imate težave, ker se bojite zaradi lepo plačane službe za svojo lepo pokojnino? Brez skrbi! Dajte se enostavno reaktivirati, pa boste lahko kot nepogrešljiv strokovnjak imeli tri službe: povrh pa vam nihče ne bo mogel nič.

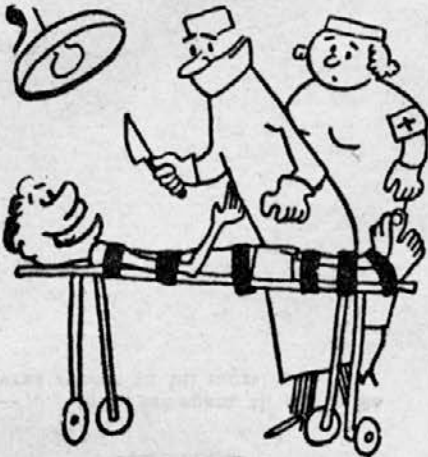
Tudi našim staveem pust ni prizanesel! ➔

Grafikon izdatkov

— Tako, tega imama tudi še na sobo!

MASKIRANE ŠALE

— Kar dol masko, sem vas že spoznal! Vi ste doktor.

— Na žalost, vaša maska ne more nikogar več prepričati!

Prvi strah drugemu:
»Ali ti nisem rekel, da se na pust ne izplača strašiti!«

— No, draga, sedaj ko sva že dve uri skupaj, pa že lahko masko snameš!«

Zaskrbljeni kanibal:
»Hudiča, katero pa naj izberem letos?«

— Hej, potapljač! Masko dol, dvanajsta ura je!

TEHNIČNE ZANIMIVOSTI

Nov, bogat vir deviz nam obeta zanimiva novost, ki so jo upeljali v novourejeni filharmonični dvorani v Ljubljani! Nova iznajdba, ki s svojim enakomernim in simpatičnim brnenjem na poslušalce — posebno med koncerti komornega značaja — izredno pomirjevalno vpliva, so imenovali zelo smiselno — neonska zvočna razsvetljava!

Novo tehniko volitev je vpeljal teren Ajdovščina v Ljubljani. Delegate za republiški kongres Fronte so volili tako, da je volilna komisija razdelila volilne listke enostavno po hišah in frontovci so izpolnjene listke nato prinesli drugič

na volišče. Za prihodnjico predlagamo, da bi še enostavnejše kar z okrožnicami predlagali kandidate, objavljali referate in diskusijo...

Perpetuum mobile, ki se sam poganja brez vsake zunanje sile, je iznašel naš Lojzek iz Gorišnice. Sposodi si namreč, ko gostilničarja ni v sobi, iz njegovega predala nekaj stotakov, jih nato zapije, tako da jih lahko gostilničar zopet spravi v predal. Tam jih vzame zopet Lojzek, jih zapije, gostilničar jih zopet spravi itd. itd. Ta sistem se obnese tako dolgo, dokler Lojzek še lahko pije — ali pa dokler mu ne pridejo na »trik«!

Kritika in samokritika

Prof. Stanko Bunc je v svojem — zadnje čase zelo popularnem — Slovarčku tujk izpustil, verjetno pomotoma; eno važno tujko: koljaštvo kritično, ki pomeni hoteti nekoga na vsak način zaklati, raztrgati in uničiti po principu »čemu z rokavicami, če lahko s sekuro...!«

Absolutno večvrednost spretnega vinskega pre-

kupčevalca nad vso slovensko kulturno znanstveno dejavnostjo je prepričljivo dokazal Tonček iz semiške kmetijske zadruge, ki je zaslužil v nekaj mesecih 672.000 dinarjev, kar je več kot vse letošnje Prešernove nagrade skupaj. To vse pa samo s tem, da je sicer popolnoma neznanstveno, pač pa dokaj umetelno premikal na računih decimalno piko...

Kuharska recepta

VLJUDNOSTNI NARASTEK

Vzemi eno naročilnico za Slovensko kuharico, jo točno in pravilno izpolni in pošli založbi. Temu dodaj po nekaj dneh še dopis založbi in tri telefonske pogovore z njo. Potem zadevo dobro pokrij in potrpežljivo čakaj mesec dni. Čez en mesec si kupi časopis, ga skrbno preberi in doživel boš presenečenje: zadeva bo s končnim javnim in objektivnim odgovorom založbe vred tako narasla, da ti bo prekipevala vsa potrpežljivost. Če imaš dober želodec, lahko vljudnostni narastek še topel prebaviš. V večini primerov pa ti obleži v želodcu. Tedaj se lahko tolažiš s tem, da si si pridobil še eno izkušnjo več — za Slovensko kuharico.

(Recept je blagohotno za-

upala uredništvu »Totega lista« mariborska »Mladinska knjiga«, ki si je z njim pokvarila želodec.)

POVRTNINA V OMAKI

Vzemi veliko žlico diktatorstva, jo dobro razžvrkljaj v avtoriteti (tako, da izgubi svojo prvotno obliko), dodaj ščepec birokratizma, dosti sladkih izjav zaradi boljšega okusa in potem nekaj časa kuhaj pri ne premočnem ognju, da se ne zasmodi. S to godljivo obliko kakšnega člana delavskega sveta in ga potem postavi na hladno, da se ohladi. Pri tem pazi, da si ne umažeš rok! Ko je zadeva gotova, jo serviraj garnirano s paragrafskimi nadomestki, pazi samo, da pomotoma ne dodaš kaj socialnosti ali sodobnih zakonskih določb! Omake ne pogreva, da ti ne obleži v želodcu!

NI GA SPOZNAL

— Mihec, kdo pa je tisti inozemec pri sosedni mizi, ki se tako muči s knjižno slovenščino?
— Ga ne poznaš? To je vendar naš novi pravnik na sodišču!

NOVINARSKA

— Pomisli, Janez, danes sem spet pripravil za celo stran časopisa člankov in poročill
— In kako si to izpeljal?
— Oh, prijatelj moj, že dolgo delam na tak način!
— Pa kako to zmoreš, človek božji?!
— I, čisto enostavno: namesto vrste člankov napišem samo enega — pa je zato ta kilometrski.

BRALCI IN BRALKE! ŠIRITE »TOTI LIST«!
Če v vaši vasi ali trgu še ni naprodaj, predlagajte v prodajalni časopisov, trafiki ali v prodajalni kmetijske zadruge, naj naroče primerno število izvodov! Poštne stroške za naročilnico nosi uprava »TOTEGA«, ki hkrati beleži v svoje breme tudi neprodane izvode!

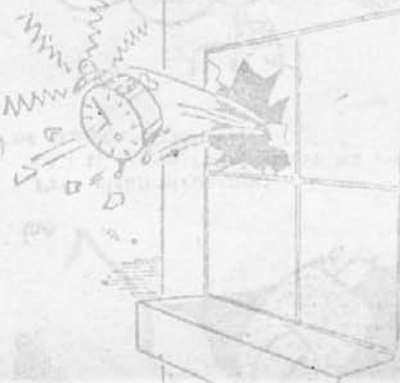
PUSTNA KRONIKA

— Se eno steklenico za orkester...

— Na zdravje — samo oprostite, da trkam z ogledalom, sem namreč abstinent...

Idila naslednji dan zjutraj

— ... toda prisegam ti, da je še včeraj zvečer tu bil most!

— No, vi pa imate nedvomno najzanimivejšo masko! Ali ste morda umetnik?
— Ne, jaz sem samo inkasant za elektriko...

Dame volijo...

Praktična maska

— Oh, dragi gospod, to je bil prekrasen valček!...

Perika:

GLEDALIŠKE

PESEM ŠARZISTA

Majhen možek med glumači na široko se korači:
»Moj talent uprava tlači — genij moj se v šaržah pači!
Duša moja je hotela zdavnaj že igrati Othela!
Višek mojega veselja: Hamlet — davna, skrivna želja!

Dajmo moj talent na vago: vem, da sem odličen Jago! Za ljubimca sem nadarjen, Romeo je zame ustvarjen!

Moj register je brez meje: sem sodnik iz Zalameje, Kantor, Ruda, Maks, Poljanec!

Karakterni sem pijanec danes — jutri že ljubavnik! (tega ne prizna upravnik). Sem odbita veličina, leka iščem v kaplji vina. Glavnim vlogam asistiram: stalno šarže, pse kreiram. To je moj opravek ves, kmalu lajal bom kot pes!

LEPEMU IGRALCU

Lep si kakor mlad in nežen bog. Tak o tebi govore device, ko v našminkano ti zrejo lice in ti hvalijo telesni slog.

Hvali te simpatizerski krogi: vate so uprta vsa kukala. Hvala spola nežnega ni šala! Zlasti če talent je bolj ubog!

ODPRTO PISMO

Upravi Narodnega gledališča v Ljubljani

Da bi mogla uprava ljubljanske Drame izpolniti svoje obveznosti do številnih abonentov, podpisani predlagamo, da uvede — po otvoritvi svoje lastne hiše — razen vsakodnevnih popoldanskih in večernih še jutranje abonentske predstave. Najprimernejši čas

bi bil od 4. do 6. ure zjutraj, da bi nameščenci lahko še pravočasno prišli v službo. Na ta način bomo videli abonenti vseh deset predstav vendarle do konca septembra ter bomo lahko nato v oktobru nemoteno nastopili svoj zaslužen redni letni dopust.

Abonenti

OB LETOŠNJI DELITVI PREŠERNOVIH NAGRAD

Od sramu je Prešernova muza zardela: »Vse preskromne nagrade, Francé, sva imela, da dovolj bi zbudila zanimanja zame, ker potokle so naju nagrade od Na-me!«

KONČNO BO NAŠ RADIO BREZ MOTENJI...

Zlata se doba Slovincem obeta — na Radiu metla moralna pometa...

IZ NASEGA GLASBENEGA ŽIVLJENJA

V Slovenski filharmoniji v Ljubljani ne vladajo samo harmonična filharmonija, ampak tudi filharmonična harmonija, tako da sta se 29. januarja dva harmonična člana filharmonije temeljito stepla — samo zaradi majhne, majcene disharmonije...

Pustni čas je pokazal šele, kaj zmorejo naši glasbeniki, kajti kljub obilici najrazličnejših prireditev zmoremo za vsako pustno prireditev »prvovrstno glasbo«. Če ne verujete, pogledajte vse nešteto lepake po vsej Sloveniji!

Flobert:

BALADA O TRAJNEM GNEZDU

Nekoč si pridigal (v okviru društva), da je književnik le, kdor piše trajna, nesmrtna dela. (Tu si mislil sebe.) Če komu gre za tako čast kolajna, potem si to brez dvoma ti, ki vztrajno trdiš, da pišeš neminljivo trajno. (Saj tudi trajna ondulacija drži, kot pri frizerjih je že taka šega, če ne nastopi tehnična zadrega, kot pravijo, baje še več kot leto dni!)

Če se naročite na »VEČER«, dobite za 140 dinarjev mesečne naročnine vsak dan dnevnik, vsak petek kot prilogo družinski tednik »7 dni«, vsako sredo pa še »Toti list«!

Ficafajev Tunek:

Le tako naprej
— pa bomo kmalu tam!

Spodbudljivo divje napeta kriminalna zgodba
iz današnjih dni s perspektivami...

Jack Razparač je naglo oblekel absolutno nepremočljivo plašč — izdelan v znani konfekciji TEXMEX in odšel na svoj nočni lov. Ko je stopil na temno ulico — mestna občina še vedno ni kupila najboljših in najtrajnejših žarnic domače tovarne »Eternalux« — je tiho zaklel:

— Preklete, da si nisem kupil prva nepremočljivih čevljev pri tvrdki »Kozorog«! Sedaj se bom nujno nalezal gripe, posebno če hitro ne vzamem priznanih »Antigripin bonbonov« tovarne bonbonov »Malesta«! — In je zavil v novo najmodernejše opremljeno poslovnično gostinskega podjetja »Krokodil«, kjer so ga vedno postregli z res izvrstnim in cenenim likerjem »Tete à tete« svetovno znane tovarne likerjev v Spiritusnici.

Nato jo je z odločnim korakom — pred večerjo je namreč zaužil nekaj kapljic odličnega sredstva za jahanje »Levine«, ki ga dobite v mestni apoteki — mahnil tja, kamor se je namenil, ko je na svoji izredno zanesljivi uri, izdelani v tovarni »Traktor«, ugotovil, da je točno polnoč.

— Kakšna sreča — je še pomislil naš nočni znanec, ko je pospešil korake proti kraju svojih srčnih želja — da sem si umil roke s toaletnim milom »O-ke«, ki ga izdeluje tovarna »Citrus«, ker to milo tako imenitno umiva, da spere z rok še celo prstne odtise in zato ni nesreče, da sem pozabil najboljše rokavice za staro in mlado, ki jih prodaja trgovsko podjetje »Slavica«.

Tako je hitel dalje v noč.

— Ha — je dejal Jack Razparač s satanskim namrškom, kajti ravno to popoldne je na dušek prebral najbolj zanimiv in skrajno napet kriminalni roman »Tri crknjene mačke«, ki ga je izdala založba »Plemenita knjiga« v nadaljevanjih. — Ha — je ponovil — ti bedaki seveda niso kupili proti vsakemu vlomu absolutno varne ključavnice, ki jih izdeluje edino »Tovarna zrcal in keramike«! — In je brez vsakega truda odprl vrata.

Bum — je padel Jack Razparač, kot je bil dolg in širok, na tla. Tla so bila namreč tako gladko očiščena z enkratnim in najkvalitetnejšim loščilom za parkete »Bumfix«, ki ga dobite edino v vseh poslovalnicah trgovskega podjetja »Repatica«.

— O, prekletstvo! — je tiho zaklel Jack Razparač — še dobro, da imam hlače iz neuničljivega blaga, ki ga izdeluje tovarna KVMR, kajti drugo blago tega padca ne bi vzdržalo!

Vtem se je že previdno približal prostoru, ki je bil cilj njegovega podviga: sobo, v kateri je v sredini stala velikanska blagajna, zaklenjena s tridesetimi ključi.

— Bah! — je zaničljivo dejal Jackie. — Smešno! Če bi to bila vsaj blagajna, izdelana v »Tovarni jedilnega orodja«, ki na svetu nima konkurenta. — Toda take inozemski zmazek — to je malenkost za nas! — In je pričel z žepnim nožem — izdelek priznane »Tovarne konservnih škatek« — rezati devet col debelo jekleno steno.

— Hal! Končno na cilju! — je zaklical poln prijetnega vznemirjenja. — Končno bom dobil zaklad, po katerem hrepenim z neutešeno strastjo svojega srca in ki mi bo omogočil srečno življenje do konca dni! Končno bom prišel do tega, kar si milijoni in milijoni želijo na svetu!

Jack Razparač je segel v notranjost blagajne, v njej pa otipal — luknjo na nasprotni strani. Ves ogorčen je zarjovel v gluho noč:

»Per bacco! Kdo je vlomil že pred mano? Ali res ve že ves svet, da so prav v tej blagajni shranjene najodličnejše in najboljše »Petričičeve jetrne pastete«?!

(Podobne napete zgodbe s smiselno in duhovito spremenjenim besedilom vam po konkurenčnih cenah oskrbi reklamno podjetje »Plakat«!)

Naslednja številka »Totega lista« izide v
sredo, 18. februarja 1953

»Jo, lipste, peste frau Muršec, bos is mit ina? Kaj te mate na oki?«

»O, niks, niks, frau Kliček, to je samo zavolo fašenka...«

»Oba gens, zavolofonvegn fašenka pa jo ni mus, da bi tak camkaut umanandkrakslali!«

»Lajdi is šo zo! Na zegns, maj Froncl, azo, ter hot šo od Hittlacajtn en tak lepi lodnancuk z zelenimi aufšlogi, cht hiršknofi, no zelenimi portami po bedrah — azo ajnfah an furhteri šik — ganz štajriš — ancug. Na und to hobi ksokt zu im, zu maj Froncl, hobi ksokt, zakaj nena gor ne obleče toti šikani ancuk, da je že morčšod, da bi ga ganc te motn camfresn zulu. Na, hota ima ksokt, ta Froncl, is peza, da ludi eno činko zašvicajo tiste cajte, ko smo s totimi štajriš ancugi med vojsko umanandparaderali...«

»Na. und naha?«

»Niks naha. Toti kedn pa sem drgoč rekla cu maj Froncl: Froncl, hobi ksokt, jec hetst šo kena spet gori oblečt tisti tvoj štajrišan-cuk, isa jo zo šen. Na, hota ksokt, tes mohi net, da mi ker nebi kaj nah kaj še forholtal, hota ksokt. Obana, hobi ksokt, pist ja tepat, hobi šen zu im ksokt, jec is ols fül liberališ!, hobi ksokt, saj je onden te frau Bruknolarin, oda bi de šo hoast, na hoit te frau Ida aus Počehova to obi, direkt na gerihl na eni frnemungi povedla po nemškem prek eniga tolmečerja, da je po nacinaliteti sloveniš, samo da ne ve več po slovensko govorit, zato ko je v šestdesetih letah, bo zi furtafurt in Marpurk voar, glat pozabla slovensko špraho...«

»Und naha?«

»Na, nah je Froncl halt gor obleko svoj štajrišan-cuk, pa isa na svoj firkle ganga.«

»Pa naha, kaj je blo...?«

»Naha je za finf minutn šovida prišo caus in hot ma a more vačn obikaut...«

»Oba zakaj, umhergocvüln?«

»Zakaj, zakaj?! Vira auf die štrošn kuman is, hota mi naha ksokt, te pa je cela deca, di ganen kinda, kak so ga vidli v tistem lepem štajriš ancugi pa klobuki s federpušlom, začela okol njega skakat, no se smejat vi di narišn, pa šrajat, da je tota nartabolši letošna fašingmaškara...«

Primeren predlog

Takole naj bi po mnenju Avstrijcev izgledal volilni plakat kominformistične »ljudske opozicije« (Volks-Opposition).

KAVARNISKI ROMAN

Za nekatere mariborske risarke

(Tega se bodo prav gotovo spomnile tudi prenekatere iz ljubljanskega nebotičnika)

KAJ VSE LAHKO NAPRAVIM IZ VIOLINE

Formoza in napačna diagnoza

— Nič ne rečem, mister Čankajšek, ampak sprehoda vam je treba, sprehoda!

DEDEK Z MARSA

»Mamica, veš, dedek Mraz pa mora biti najbrž z Marsa!«

»Kako ti pa pade kaj takega v glavo?!«

»Veš, prejšnji teden sem videl v izložbi jeseniške »Železnine« napis: »Dedek Mraz prihaja«. Pomisli, sedaj je šele februar, dedek Mraz pa je že na poti. Torej mora biti zelo zelo daleč...«

MODEREN HUMOR

— Janez, povej mi zdaj, kdo in kje je vzkliknil: »Več luči!«

— To pa ni težko uganiti. Obiskovalec kina v Radovljici, ko je v mraku pred začetkom predstave iskal svoj sedež!

— Nikakor ne! Kajti radovljiški kinoobiskovalci se navadno razburjajo: »Manj luči!« — namreč takrat, kadar začnejo med predstavo cepati v dvorano zamudniki!

OGORČENJE

»Vidiš, vedno pravijo, da smo mladinci precej nezgojeni in nekulturni! Na literarni matineji pa so morali priznati, da je razen nas samo še 60 kulturnih Kranjčanov, ki se zanimajo za kulturo!«

CELJSKA UGANKA

Kako prideš najceneje do hiše?

Enostavno: vpišeš se v celjsko stanovanjsko zadrugo, potem pa si kupiš kos papirja in svinčnik in si hišo narišeš. Verjemi, dragi bralec, da je to res najcenejši način, da se dokoplješ do lastne hiše!

PREVIDNOST

»Ali si šel včeraj na sestanek z Majdo?«

»Ne, sem si premislil!«

»Zakaj pa?«

»Veš, zelo rada hodi v gledališče, pa sem se bal, da se ni že preveč navzela gledaliških manir.«

»Kakšnih manir?«

»No, gledaliških: da te pismeno vrže, na šajbo!«

PROBLEM

»Kaj pravite, ali naj ustrežemo piscu članka v »Savinjskem vestniku« in spremenimo vozni red tako, da bo v bodoče odhod rogaškega vlaka ob 14,50 namesto ob 14,30 kot doslej?«

»Cemu? S tem bi samo begali potnike, ki so se navadili na redno zamudo vlaka, pa bi potem bili prepričani, da vlak odhaja šele ob 15,10!«

Kaj bi nastalo iz filma »Svet na Kajžarju«, če bi...

- ... napisal scenarij novinar: »Birokracija na Kajžarju«
- ... režiral upravnik gledališča: »Teater na Kajžarju«
- ... zložil glasbo moderen glasbenik: »Jazz na Kajžarju«
- ... bil za direktorja filma jezikoslovec: »Narečja na Kajžarju«
- ... fotografiral zdravnik: »Tuberkuloza na Kajžarju«
- ... vršil funkcije lektorja duhovnik: »Hvaljen Jezus na Kajžarju«
- ... izdelal načrte za kostume ekonomist: »Rezerve na Kajžarju«
- ... napisal oceno za časopis gostinc: »Izguba na Kajžarju« ...
- ... napravil pričaske detektiv: »Kriminal na Kajžarju«

AVTOKRITIKA

Zgodilo se bo le nekoč nemara, da bo raztrgal sebe doktor Svava. A zaenkrat še lastnih hib ne kara in avtokritike ne mara — Svava.

ODLOČNA BESEDA

»Fantje, v domači gostilni ne bomo obračunavali! Pojdimo raje v kočjo na Lisco, tam bomo laže našli povod za splošen pretep!«

Pustna

... Franci, če si se že oblekel v žensko, bi se moral še namazati z

Zlatorogovo

kremo in šminko, ki napravita še iz tako grobe kože svež in mlad obraz!«

Kit brizgne vsakih 80 minut morsko vodo, vrelec

ROGAŠKE SLATINE

pa brizgajo noč in dan najboljšo mineralno!

Spored kinematografov v Kranju do 15. februarja 1953

KINO STORŽIČ: »Trije kavalirji«, v nedeljo matineja in zvečer »Draga Ruth«
KINO ZADRUŽNIK: »Draga Ruth«
KINO SVOBODA: »Strel skozi okno«, 14. februarja 1953 zvečer »Trije kavalirji«

Dne 14. februarja 1953 v vseh prostorih

»UNIONA« v MARIBORU

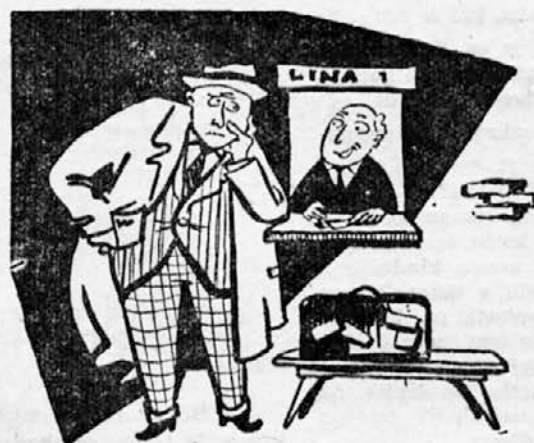
HAVAJSKA NOČ

HONOLULU-BAR — NAGRAJEVANJE MASK
Predprodaja vstopnic od četrta dalje v poslovalnici »Branika«, Grajski trg 4

Dne 15. februarja 1953 ob 15. uri v »Unionu«

OTROŠKA MASKARADA

Nagrajevanje mask!

ČEMU SKRBI?

— Kaj ste tako žalostni?!
MARIBORSKI

TURIST HOTEL

je le dobrih pet minut od tod! To je novi hotel s toplimi, zračnimi, čistimi in svetlimi sobami! Hotel je odmaknjen od hrupa, pa vendar v neposredni bližini železniške postaje. K njemu spada tudi GOSTILNA TURIST ki nudi kakovostna in cenena jedila ter pristna štajerska vina! — Po 10 dneh bivanja v hotelu — 16% popust pri nočinah in hrani!

OD VISNJE GORE TJA DO KOLPE

V SOLI

»4 × 120 = 520? Ljubček moj, s takim znanjem ne boš nikoli napravil pri meni razreda!«

»Nič zato! Bom pa šel v kmetijsko zadrugo v Sentenartu pri Brežicah. Tam tako rabijo dobrega matematika!«

ZAUPANJE

»Kam pa, bre Miko?«
»V Dolenjske Toplice za dan, dva...«

»Privatno?«
»Ne, službeno. Grem nakupovat za družino in sorodnike!«

»Ti si pa pametnjakovič! Ali bi ne bilo ceneje, če bi nakupil kar v domači vasi? Poglej, vlak...«

»Kaj vlak! Računaj, da imajo tam v nas takšno zaupanje, da nam dajo vse na kredo. Rečem ti: ni je solidnejše postrežbe, kot je v krajevni trgovini v Dolenjskih Toplicah...«

»Hehe, včasih je bila! Toda odkar so zamenjali uslužbenca, ni več solidne postrežbe! Zdaj zahtevajo, da moraš vse plačati!«

OPOROKA

Odlomek iz oporoke nekega vola:

»... če pa bom kdaj tako opešal, da bom primeren samo še za zakol, vljudno prosim: upoštevajte, da sem vam vsa leta zvesto služil in me zato ne pošlite v klavnico v Trebnje. Nimmam namreč nikakšnih želja, da bi umrl mučeniške smrti, temveč prosim za hiter in spodoben konec...«

PRIMERNO

— Mamica, jaz bi rad šel danes v kino...

— Hm, čakaj, da pogledam v časopis, kaj igra... Aha, že imam: »Kino Radgona — samo za odrasle...« No, dobro, kar pojd! Prav gotovo je na sporedu »Sneguljčica« ali kaj podobnega otroškega, sicer ne bi pisalo: »Samo za odrasle!«

DA BO ZA VSE PRAVI!

— Kaj meniš, Stefan, koga bi iz Cezanjevec izvolili za delegata za okrajno konferenco?

— Hm, dajmo kakšnega takega, ki ni niti v Fronti niti v kaki drugi organizaciji! Ta bo lahko najbolj nepristransko zastopal vse: i tiste, ki so v Fronti, i tiste, ki niso!

— Ti, kaj pa, če bi izvolili koga iz Afrike?! Mar misliš, da ne bi ta še najbolj objektivno sodil o naših vaških vprašanjih in najbolj zvesto zastopal naše interese, a?

V POKOJ!

Zdaj vse minulo je,
o joj!
Dveh plač ne bom imel,
o joj!
Zdaj prav zares,
o joj!
bom moral iti
v pokoj!

PRIPOROČILO

Pri župniku v Logu pod Mangartom se je zglasil možakar, ki je prosil za službo mežnarja. Na vprašanje, če se čuti sposobnega za takšno službo, se je prosilec pohvalil:

»Veste, za takšno vrsto službe sem že utrjen. Pred vojno sem bil namreč zavoralni agent, pa sem zato že vajen, da me ljudje mečejo skozi vrata, če sem preveč vsiljiv. Zaradi tega bi bil kot nalašč v pomoč sedanjemu mežnarju pri agitaciji za obiskovanje svete maše!«

OH, TE TUJKE!

Pogovarjala sta se dva trgovska uslužbenca iz Maribora. Pa je dejal prvi:

»Veš, v Angliji imenujejo dela prost sobotni popoldan weekend!«

Drugi se je začudil:

»Čudno ime! Pri nas pravimo temu enostavno: inventura!«

— Bojim se, mister Watson, da na tem slonu le ne boste našli ščurkov. Boste že morali stopiti v ljubljanskega!

BRALCI IN BRALKE! Naročite se na »TOTI LIST« — najcenejši tednik za dobro voljo in smeh! Letna naročnina 300, polletna 150, četrletna 75 dinarjev! Naročila sprejema uprava v Mariboru, Kopališka ulica 2, proti vplačilu vsaj četrletne naročnine vnaprej na tekoči račun pri NB 6401-T-169!

PTUJSKA

— Ali si že slišal, da so našli lastnika tehtnice, ki jo imajo v ptujski klavnici?

— Nemogoče!

— Le zakaj?! Stvar je čisto preprosta: leta 1941 je dal tehtnico v najem Nemcem za 5 RM mesečno...

— Potem je pa imel srečo! Drugim so Nemci takšne in podobne reči kar brez najemnine enostavno vzeli!

— Res je! Toda tale hajdinski srečni lastnik ima za to celo priče...

— Kakšne priče vendar?! Pa menda ne gre za tiste, ki so jih na tej tehtnici tehtali?

PREMETENEC

»Ti, kaj misliš, zakaj je Lajči lani v Mariboru razstavljaval bika?«

»Ne vem...«

»No, dobro, sedaj mi pa povej, zakaj ni recimo raje razstavljaval krave?«

»Rekel sem ti že, da ne vem...«

»Enostavno! Če bi razstavljaval kravo, bi moral tistemu, ki je kupil kravo, dati zastoj še telička! Ker pa je bil pameten, je lani prodal najprej bika, letos pa bo lahko še telička!«

— Jaka, kaj si pa razbijaš glavo, saj še ni prepoznal!

PRODAJALNA mariborske Tovarne poljedelskih strojev v Murški Soboti

Ivanocijeva ulica števil. 7, poštni predal 31, telefon števil. 52

ima še vedno na zalogi: traktorje »Zadrugar«, traktorje »Ansaldo«, samovezalke »Partizanka«, travkosilnice, obračalnike za seno, motorne škropilnice, grablje za seno, motorne stiskalnice za seno in slamo, Kembriš valjarje, mlatilnice »1070«, mlatilnice »660«, elevatorje »42«, elevatorje »48«, luščilce koruze, ročne škropilnice, vse vrste slamoreznic, vse vrste traktorskih in navadnih plugov, sejalnih strojev itd. Nadalje nudi stiskalnice za sadje in grozdje, ročne reporeznice, hidravlične stiskalnice, trierje, sejalnice za keruzo, vse vrste črpalk, trosilce umetnih gnojil itd. Razpolaga z vsemi nadomestnimi deli. Vsa tekoča naročila sprejema ustno in pisмено. Zahtevajte kataloge! Pri nakupu 40 do 77% popust!

ŠPORTNIK KLJUŠE

TELOVADBA NI PREDMET...

Beremo, da se nekateri naši pedagogi razburjajo, ker se bo število telovadnih ur po šolah povečalo. Namesto solznih bomb je uporabil neki ravnatelj slab premog za zadimljenje telovadnice. Za uveljavitev svojih sklepov bo moral Svet za prosveto na nekaterih šolah uvesti prekli sod.

ZIVČNA GIMNASTIKA

Pred turnejo Crvene zvezde po Italiji je ljubljanski ASK povzročil beograjskim košarkarjem nemalo živčne gimnastike. Trener Nebojša Popović je glasno zahteval od sodnikov, da zmaga Crvena zvezda. ASK je sicer tesno izgubil. Crvena zvezda pa je vložila protest proti tesnemu rezultatu in odšla v Italijo, kjer je prvo tekmo izgubila z Borlettijem. To pa zaradi tega, ker trener Popović ni znal povedati sodnikom v italijanskem jeziku, da mora zmagati Crvena zvezda!

INFRA-RDEČI ŽARKI IN »GASPERČEK«

V Ameriki so napravili poskus, pri katerem so v dvorani za šport na ledu gledalce grelji z infra-rdečimi žarki, ne da bi zaradi tega temperatura v dvorani padla. Na drsalni reviji v Mariboru smo pa opazili, da te iznajdbe še ne potrebujemo, ker bi zadostoval pri nas za ogrevanje vseh gledalcev majhen »gasperček«.

CUM GRANO SALIS

V Mariboru je med najslabše razvitimi športnimi

Zdrav duh v zdravem telesu

Svet za prosveto in kulturo LRS je sprejel sklep o povečanju števila ur, namenjenih telesni vzgoji v naših šolah. Nekateri »pedagogi« zaradi tega ne morejo spati. Neki ravnatelj je dal zakuriti telovadnico z najboljšim premogom, tako da je bila vsa zadimljena.

panogami namizni tenis. Zato je bil »na brzu ruk« organiziran namiznoteniški dvboj z graškimi igralci. Izgubili smo ga prvi dan z 10:0, drugi dan pa z 18:0. Naši funkcionarji iščejo sedaj drugo, še slabše razvidno panogo športa pri nas, da bodo lahko organizirali nov dvboj z avstrijskimi športniki.

VSE ZA PROPAGANDO

Na zadnjem košarkarskem turnirju v Ljubljani so prodali v 2 dneh 3 vstopnice. Na občnih zborih pa slišimo: »Košarka vedno bolj osvaja naše občinstvo!«

Na tem turnirju so igrali izredno dinamično košarko z raznovrstnimi izrazi igralcev. Ob predaji pokala so Zelezničarji stavkali, nekateri igralci ASK pa kot civilisti opazovali zaključek turnirja s predajo pokala. Oni trije, ki so kupili vstopnice, so rekli: »Škoda, da smo naselili! Bi raje šli gledat film: »Dom sovražstva!«

NAZAJ V PRASKUPNOST

Pokanje na idealnem strelišču v Stražunskem gozdu pri Mariboru moti nekatere, v daljavi prisluškujoče prebivalce. Pravijo, da jih to preveč spominja na atomsko bombo. Zaradi tega predlagajo, da Maribor izgubi strelišče. So pa še druge možnosti: morda si lahko strelsko društvo nabavi neslišno orožje. V tehničnem oziru bi morda bilo še najlažje, da bi strelci začeli streljati z lokom in puščico. V tem primeru bomo morali stopiti v stik z nekaterimi plemehi v centralni Afriki, da bi nam poslali potrebne trenerje.

DINAMO

— USTAVODAJNI ORGAN

Uprava zagrebškega Dinama je zabranila dostop na stadion v Maksimiru novinarju beograjskega »Sporta« tov. Poljaku, ki je glede Čonča pisal drugače, kot je uprava Dinama hotela. Ker je stadion v Maksimiru last države in javno mesto, na katerega imajo dostop vsi naši državljani, je uprava Dinama s tem spremenila našo ustavo in proglasila Maksimir za avtonomno pokrajino s posebno ustavo. Verjetno bo v tej pokrajini igral Čonč veliko vlogo.

IZ TUJEGA IN DOMAČEGA LOGA

Kolodvorska restavracija.

Gost:

— Ali bi lahko do odhoda vlaka še hitro pojedel kakšen zrezek?

— To je odvisno od tega, kakšne zobe imate...

...

— Očka, kje pa je pravzaprav ta Koreja?

— No, tam pač nekje med Rusijo in Ameriko.

...

Peter se je bril in se pri tem močno porezal. Pavel ga sreča:

— Peter, kdo te je pa bril?

— Mo! mémel!

— Sem si takoj mislil, da je to bil nekakšen francoski bedak!

...

— Eh, kako dolgo se že nisva videla, dragi prijatelj!

— Z obrestmi od tega, kar mi dolguješ, že tri tisoč osem sto petdeset dinarjev.

...

Nedelja popoldne. Smarnica. Fantje so se začeli tepsti. Eden njih skočil v drvarnico po sekuro, da bi udaril nasprotnika. To vidi stara ženica in zakliče za njim:

— Poslušaj, daj ga raje kar s kolom. Dve leti imaš zadosti...!

VZROK

— Ali se ob takem času pribajje domov?

— Saj ne bi, pa kaj, ko

— hik — ni nobena gostilna več odprta...

Temeljito

»... no, in potem sem mu temeljito povedal svoje mnenje! Toda, žal, bil je za vrati in me je slišal!

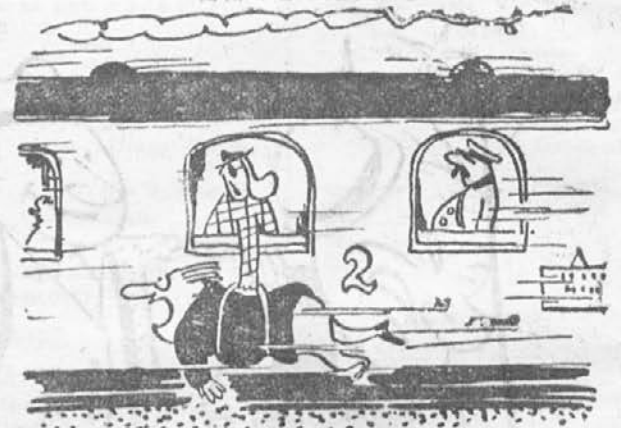
— IST

Slikarska izložba. Nekdo je zelo nezadovoljen, pa ga vpraša drug:

— Vam izložba ni všeč? All ste morda futurist?

— Ne — jaz sem fuzballist...!

ENOSTAVNO

— Zdaj pa tiho, Oskar, sprevednik prihaja!

Univerzalnost

(Piše Resk)

Na vogalu ulice so se srečali dentist, igralka brez talenta in operni pevec slabega glasu. V živahnem razgovoru jih je zmotil pisatelj. Ko je šel mimo, je pevec dvignil klobuk in se z narejeno spoštljivostjo priklonil.

»Zakaj pa se tako globoko klanjaš?« — je vprašal dentist, ki mimoidočega ni poznal.

»To je bil književnik!« — je s ciničnim nasmeškom pojasnil pevec.

Dentist je pogledal za pisateljem, zarezelgal od smeha in tlesknil z rokami:

»Tak konjski pastir — pa književnik!«

Pisatelj, ki je to pripombo slišal, se je obrnil in stopil k skupini.

»Pravkar končujem novelo,« je mirno začel, »iščem pomoči! Ali bi vi, gospa, lahko imitirali smrt propadlega konja, vi gospod pevec pa posneli njegovo poslednje rezgetanje? Pravkar končujem poglavje o pastirju, ki mu umira konj!« — se je obrnil do dentista. Nekaj časa ga je radovedno ogledoval, nato pa vzkliknil: »Oho, prijatelj, kako sem bil slep. Narava sama mi je ponujala original, jaz pa sem iskal imitatorje!«

Če mi lutka ne gori, pa mi mesec sveti

Nogometaš »NAFTE« Božič se je najprej ponudil »ALUMINIJU« iz Strnišča za 20 tisoč dinarjev posojila, stanovanje in službo. Odgovorili so mu, da potrebujejo le poštene delavce. Zato se je obrnil na mariborski »BRANIK«, ki pa mu sploh ni odgovoril. Končno je brezpogojno kapituliral in pristopil k mariborskemu »ZELEZNIČARJU«.

